

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concor=||dia Discors,|| Sive || Qverimonia Catholicae
Christi || Iesu Ecclesiae**

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1583

VD16 L 1926

Capita Et Methodvs Dedicatariae In Discordem Aliqvot Protestantium
Germanorum Concordiam ann. 80. quadam imaginaria Syncretismi specie
initam ad Sereniss. D. Imperatorem Radulphum II. Austriacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34269

CAPITULA

*Dedicatoria
Methodus
Capita.*

ET METHODVS

DEDICATORIAE IN

DISCORDEM ALIQVOT PRO-

testantium Germanorum Concordiam ann. 80.

quadam imaginaria Syncretismi specie

initam ad Sereniss. D. Impe-

ratores Radulphum

II. Austriacum.

Vòd frustra Hæretici omnes
contra vnam Catholicam Ie-
su Christi Ecclesiam varias
suas inter se ipsi moliuntur Cò

15

cordias, quum spiritu Discordiæ agan-
tur: qui semper sibi non potest non dis-
sentire, ideo que illæ nec firmiter coire,
nec diu stare saluæ possunt, non magis,
quam olim Arrhianorum perfidia Syno-
dolis minimum XII. suffulta, vt nec ra-
bies Calvinistica, plurimis licet conuen-
tibus passim nunc luxurians.

De callido aliquot Protestantiũ Syn-
cretismo, quæ anno 80. varijs artibus &
astutis strophis commoliebantur: sed
quem nobiliora plurima illius semichri-
stianæ Confessionis Augustanæ mem-

26

V

bræ,

bra, vt & præclariores plurimi eiusdem
professores, meritò refutarint: qui suo
præiudicio illam fictitiã Lutheranorũ
dictã concordiam liquidò vanitatis
condemnant. Vnde liquet eam diu stare
non posse. Sunt enim & inter eos quidã
Protestantium Eccl. Ministri: qui à lu-
dæo Superintendente in Germania con-
stituti Dom. Christi gregem pascunt, ne
dicam diglutiunt prætextu Euangelij
Saxonici: quod liquido demonstratur.

3. Quod Germania isthoc exitiali Re-
ligionis dissidio laborãs certo, et eidem
ineuitabili sese parat exitio, varia sibi te-
rigens Idola, ruinosaque altaria: quæ De-
us ipse iuxta Prophetias euertet, vt olim
Arrhianorũ, Macedonianorum, Enty-
chianorum, Eunomianorum, Mono-
thelitarum, Acephalorũ & similium er-
ronum vano semichristianæ fidei titulo
gloriantium atque florentium quidem
ad tempus quoddam, sed citò euanesce-
tium.

4. Quam insano teneãtur nouæ doctri-
næ studio isti huius tempestatis Pseudo
Prophetæ; qui suam subinde doctrinã,
vt ipsi quidem iactitant, Euangelicã
in stolidi & inconstantis, variantisq; po-
pelli gratiam non semel commutant. im-
mò

mò plebi cæco iudici offerre non dubitant arbitrium, quodnam omnium istorum nouatorum audire tandem libeat Euangelium?

Cum Catholici diuinam habeamus promissionē varia ista nouorum Dogmatum idola à Deo indubiè subuersum iri, dandam esse pijs omnibus, & in primis Sereniss. D. Imperatori operam, vt sublatis per Germaniam Religionis dissidijs præcul dubio ipsi inuitabiliter exitialibus, vna fide Apostolica, & eadē Euangelica, vnoque ore colamus Deū Patrum nostrorum.

Non audienda illorum consilia præpostera & inconsulta, qui gliscentibus in dies Hæresibus opinantur Doctorū scriptis, colloquijs, aut Synodalibus potissimum remedijs occurrendum nō esse: cum aliud indubitatum horū exitialium malorum nostrorum non sit remedium, quam in Synodis Episcoporum Canonica omnium tam Cleri, quam aulæ, ac populi deformationū & abusuū reformatione vigentibus. Vbi & Antipophora quorundam refellitur, qui opinantur nihil cōtra Hæreses passim grassantes scribendum: quod satis, vt inquit, in Concil. Trident. sunt damnatæ.

V 2 AB

7. Ab exemplis contrarijs prudentissimorum Maiorum nostrorum.
8. Ad Synodos ergo redeundum, si religionem Christianam, imò si rempubl. & ipsum adeò imperium Rom. cupimus saluum, vbi de tollendis Synodorum impedimentis aliquot agitur; puta vt sine graui sumtu illuc conueniant Episcopi, Abbates, & cæteri, ac sine aulica pompa & luxu omni; non ad conuiuia, non ad delicias; sed ad preces, ieiunia & nudipedalia more piorum Maiorū nostrorū.
9. Ab exemplis varijs piorum Principum: qui simili orta Reipubl. tēpestate suo non defuere officio Christiano in salutariter cogendis Episcoporū suorū Synodis pro conseruanda vnius fidei certò Christianæ cōcordia, & Reipubl. suæ salute vindicanda, & stabilienda, simul & tuenda.
10. A dissimili, quantū his annis laborarunt aduersarij pro stabilienda sua noua & Deo exosa Conf. Aug. superstitione.
11. Quidnā pijs Principibus faciendū, si suo deesse videantur officio in sedandis Religionis dissidijs Ecclesiasticis?
12. Officium Principū Christianorū exponitur, quod periclitanti debent Religioni, præcipuè quādo ab Hæresibus gra-

san-

tantibus certissimum, atq; adeo præsentissimum suo etiam regno impendet periculum.

Esse Principum Christianorum non solum Hæreses inualescentes, & interitū Republic. suæ intentantes legibus æquissimis, sed nō inanibus & papyraceis edictis retundere, sistere, euellere, extirpare: sed grauiores Clericorum etiam abusus, certissimas illarum origines, per Synodos Ecclesiasticas seueriter castigare, atque rigidè ad Canones denuò redigere.

13.

Ab exemplis Caroli magni, & Ludouici pij, & aliorum.

14.

Non differendam Synodū Germaniæ quia Episcoporum quidam parum videntur spei præbere. Nam & Euphratā Ariani Hæreticum Colonien. Synodus DD. Seuerini & Seruatij nostri degradatum ordine mouit; & Episcopos Bauaros atq; Saxonicos Synodus Moguntina D. Bonifacij castigauit. Vbi depinguntur graphice, qui cogendis per Germaniam Synodis obstrepunt suo metuentes & pigro ventri, Bulgæ insatiabili, & delicatæ culinæ.

15.

A contrario exemplo aduersariorū. Vbi exponitur quantum laborarint no-

16.

stri temporis Hæretici in Gallia, Heluetijs, Anglia, Germania & Belgica pro suo quisque nouo Euangelio statuendo.

17.

Collatio diligentia Catholicorū pendendæ cum aduersarijs; & quantum reperiantur suo defuisse Ecclesiastici officio: quorum causa potissimū fuit, Christo Germanis fauente, Concilium Tridentinum habitum ac legitimè absolutum.

18.

Non despondendum animū pio Imperatori Radulpho, etiamsi Episcoporum paralyti quadam laborantium auxilio videatur destitutus, sed suo utendum & nunc esse confidenter officio, diuinitus imposito, ut Iosaphat Ezechia, Iosia, ac Iouiano: qui vnus Athanasij, ut olim Iehu pij Ionadab filij Rechab fretus consilio & auxilio, vniuersæ Christi Iesu Ecclesiæ moliebatur ex sæuissima ubiq; grassantis Arrhianismi procella tranquillitatem.

19.

A minori, quantū pridē à Principibus Catholicis laboratū pro extirpando Pōtificum Rom. schismate, vnde minus erat Reipubl. Christianæ toti periculum, quam nunc nostris ab Hæreticis in omnes hominū status seditiosissimis ni desint vires.

A ne-

A necessario, quòd iuxta infallibilè
 Domini Christi Iesu prophetiam Rom.
 Imperio ex istis intestinis Religionis
 Christianæ dissidijs, & mutuis Hæreti-
 corum natura seditiosissimorum discor-
 dijs ineuitabile impendet exitium. quod
 liquidissimis Græcorum, Gallorum, Iu-
 dæorum & Belgarum demonstratur ex-
 emplis. 20.

A dissimili Aduersariorū studio: qui
 nullum non mouent lapidem, vt aliqua
 inter ipsos, licèt irreconciliabiliter dissi-
 dentes, populo Germanico in speciem
 appareat vnus Euangelijcòcordia: quæ
 in eo sita est, quod omnes Catholicè ad-
 uersantur Christi Ecclesiæ, tametsi mu-
 tuo sibi dissonantes, alijque aliud crepā-
 tes Euangelium, ac se mutuò erroris sa-
 crilegis condemnantes, librosque, & ip-
 sos adeò Syneuāgelicos fratres flammis
 tradentes atrocibus. 21.

Quam certus concordia in Religio-
 ne fructus sit consequuturus, si Germa-
 niæ Principes serium viderint Impera-
 toris studium ad execranda, & quodā
 Dei zelo ipsis exosa Clericorum & Mo-
 nachorum vitia per Synodum Ecclesia-
 sticam quærat, quæ Christi sunt. 22.

Quam certa pijs sit spes reducendæ 23.

per Canonicam-Synodum ad fidei vni-
tatem Germaniæ; cùm Protestâtes pau-
culis dissideât à Catholica Ecclesia Dog-
matibus, sex aut summum octo: in præ-
cipuis verò adhuc fidei capitibus illi cõ-
cordes.

24.

Declaratur indubia conciliandæ cum
Principibus Protestantium Concordiæ
spes à pia ipsorum professione disertis
verbis contestata. Vbi ratio concordiæ
cum Romana Ecclesia ipsorū libris ob-
lata expeditur, & paululum ad veri nor-
mam castigatur.

25.

Spem hanc piæ subsequituræ cū Pro-
testantibus Concordiæ haud mediocri-
ter augent illæ nuper ipsorum Legati-
ones ad Patriarcham Constantinopoli-
tanum; à quo suam Confessionem Au-
gustanā Græcè conuersam haud ita pri-
dem approbari non sine muneribus am-
bierant. Exponitur causa cur falsam
Euāgelij Germanis initiò prædicati Da-
Chythæus finxerit originem.

26.

Demonstratur magna veritatis vis,
quæ inuitis etiam aduersarijs sese ipsorū
testimonijs statuit firmiter; vt insano-
rum more ipsi suo sese perdant telo. Nā
enumerantur Dogmata controuersa,
quæ Græci illi, et hinc Daleris aliquot ten-
tati

tati

rati, his literis à Dauide Chytræo in lucem nuper editis liquidò & nobis confirmant, & Protestantes sui à Catholica Christi Ecclesia nefarij schismatis condemnant, Discordiæque Sathanicæ manifestò euincunt.

Legationem Protestantium ad Græcos super sua cum illis in fidei Dogmatibus concordia in contrarium ipsis accidisse: cùm epistolis suis iam nunc declararint se ab ipsis in præcipuis fidei articulis dissentire, nobisque suffragari Catholicis. Aperitur etiam caua cur à miseris Græcorum reliquijs non paucorum errorum suspectis potius, quam ab incorruptis ipsorum Patrum veterum scriptis suæ nouæ Augustanæ superstitionis confirmationem petere maluerint.

27.

Quòd Protestantes sibi iam pridem ipsimet præiudicarunt in Dogmatibus diuinæ Transsubstantiationis, & alijs: quæ in sua prima Apologia testimonijs Græcæ Eccl. constabilierunt.

28.

Exhortatio à spe ineundæ feliciter cum Protestantibus tandem Concordiæ: potissimum, quia modo sunt à Patriarcha Constantinopolitano

29.

V s suo,

suo, vti sperarāt patrono capitibus fidei
 minimum 32. solide atque liquido refu-
 tati, adeoque Catholicis concorditer cō-
 demnati. vbi declaratur quā ingens,
 vereque immortalis gloria Imperatorē
 Radulphum sit supra suum Patrum Ca-
 rolum V. A. & auum Ferdinandum A.
 consequutura, quòd suo iam nomine
 Pheronymos zelo fidei Apostolicæ, at-
 que eiusdem certò Euangelicæ instiga-
 tus studuerit Concordiam Religionis
 Rom. Imperio in Germania reddere, at-
 que singulare illud Consilij Tridentini
 trophæum à Deo Germanis præcipua
 clementia, pietateque paterna ad salutē
 iam pridem erectum suo vsui tandem
 salutariter dare, stabilire, propagare, se-
 duloque tueri.

30.

Epilogus.

CON.